

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **České vysoké učení technické v Praze**
sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6
proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2025, č. j. MSMT-1457/2025-2

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2025, č. j. MSMT-1457/2025-2 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím byla vyřazena projektová žádost žalobce z veřejné soutěže programu ERC CZ.
2. Dne 28. 2. 2023 žalovaný v souladu s § 17 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) (dále jen „zákon o podpoře výzkumu a vývoje“), vyhlásil 7. veřejnou soutěž ve výzkumu, vývoji a inovacích na realizaci programových projektů programu výzkumu, vývoje a inovací ERC CZ (dále jen „program ERC CZ“ či „ERC CZ“; veřejná soutěž dále též jako „soutěž“).
3. Dne 13. 4. 2023 se do programu ERC CZ přihlásil žalobce s projektem označeným jako LL2311 (dále též „projekt“). Žalovaný dne 27. 6. 2023 zveřejnil na svých internetových stránkách výsledky soutěže. Projekt žalobce ze soutěže vyřadil. O výsledcích soutěže žalovaný vyrozuměl žalobce listinou ze dne 4. 7. 2023, čj. MSMT-18169/2023-1, označenou jako vyrozumění uchazeče o rozhodnutí poskytovatele o výsledku 7. veřejné soutěže programu ERC CZ (dále jen „původní rozhodnutí“). Žalovaný v něm uvedl, že projekt žalobce vyřadil pro nesplnění prvního (binárního) kritéria hodnocení *Shoda předmětu podpory v návrhu projektu ERC CZ s předmětem projektu hodnoceným Evropskou výzkumnou radou* (ERC; první kritérium) a zejména pro absenci synergického efektu výzkumu. Dne 8. 8. 2023 zaslal žalovaný žalobci protokol o hodnocení návrhu projektu (dále též „protokol“) ve smyslu § 21 odst. 7 zákona o podpoře výzkumu a vývoje.
4. Žalobce následně podal žalobu proti původnímu rozhodnutí o výsledku 7. veřejné soutěže programu ERC CZ v bodu II. odst. 1 ve vztahu k projektu s názvem „Počítačové uvažování nové generace“. Žalobce namítal porušení pravidel hodnotícího procesu stanovené *Zadávací dokumentací pro 7. veřejnou soutěž ve výzkumu, experimentálním vývoji a inovacích – Program ERC CZ*. Dle zadávací dokumentace podléhá způsob hodnocení třem kritériím. Žalovaný uvedl v protokolu nesplnění podmínky podat v rámci programu ERC CZ projekt shodný s projektem posuzovaným v rámci ERC Synergy Grantu (ERC výzva; dále jen „ERC SyG“). Dle žalobce však jedinou odlišností oproti původnímu projektu podanému v rámci evropského ERC SyG byla změna hostitelské instituce ze zahraniční instituce (z Univerzity Innsbruck) na českou – International Neurodegenerative Disorders Research Center, zapsaný ústav, IČO: 11883383, se sídlem Evropská 2758/11, 16000 Praha 6 (dále jen „INDR“). Městský soud v Praze žalobě rozsudkem ze dne 5. 12. 2024, č. j. 14 A 137/2023-58 (dále jen „zrušující rozsudek“) vyhověl; původní rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalobce obdržel výzvu k seznámení se s podklady před vydáním napadeného rozhodnutí, svého práva nevyužil a dne 14. 2. 2025 obdržel napadené rozhodnutí o vyřazení projektu ze soutěže.

II. Žaloba

6. Žalobce v žalobě předně shrnul dosavadní průběh řízení a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí dle žalobce vykazuje obdobné vady jako původní rozhodnutí.
7. V prvním žalobním bodě namítl absenci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný formálně doplnil odůvodnění, avšak ani z jeho znění není zřejmé, jakým způsobem dospěl k vyřčeným závěrům. Odůvodnění obsahuje pouze popis faktů, nijak se nevypořádává

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

s argumenty žalobce. Napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky na transparentní a řádné odůvodnění rozhodnutí. Mělo by obsahovat jasnou vazbu mezi zjištěnými skutečnostmi, právním posouzením a výsledkem řízení. Podle žalobce napadené rozhodnutí musí vycházet ze zjištěných faktů, být srozumitelně odůvodněno, musí existovat logická souvislost mezi zjištěními a závěrem, nezbytná závaznost mezi zjištěnými fakty a rozhodnutím a hodnocení důkazů a musí být přezkoumatelné.

8. Žalobce namítá, že odmítnutí splnění kritéria pouhým vágním konstatováním, že „*popis projektu je nedostatečný a neodpovídá*“, nemůže představovat dostatečné, přezkoumatelné a zákonným požadavkům odpovídající odůvodnění rozhodnutí zvláště, když jde o projekt, jehož předmětem je závažné a veřejným zájmem významně dotčené téma. Postup žalovaného je nepřijatelný a narušuje zásady spravedlivého správního řízení, zejména požadavek předvídatelnosti rozhodovací činnosti a rovného přístupu k žadatelům. Na závěr žalobce zdůraznil, že žalovaný sám přiznal, že nemá vlastní kapacity k hodnocení projektů, a proto je k tomu zřízen poradní orgán.
9. Ve druhém žalobním bodě vznesl námitky stran porušení pravidel hodnotícího procesu, resp. uvedl, v čem spatřuje porušení pravidel hodnotícího procesu, které z důvodu nedostatečného odůvodnění neměl možnost zcela objektivně posoudit. Hlavní argument odmítnutí projektu žalovaný spatřuje v tom, že popis projektu je nedostatečný a neodpovídá s výjimkou obecných formulací výzkumného zaměření původnímu ERC SyG. Žalobce zdůraznil, že program ERC CZ podporuje špičkové projekty hraničního výzkumu, které uspěly v hodnocení ERC, ale kvůli nedostatku financí nebyly dosud realizovány. Projekty se uskutečňují ve výzkumné organizaci v ČR a předpokládá se opětovné podání žádosti do programu ERC. Žalovaný tvrdí, že obecně vymezený cíl projektu neumožnil odbornému poradnímu orgánu posoudit, zda projekt ERC CZ odpovídá původnímu ERC SyG projektu a zda vykazuje synergické efekty.

Shoda s původním ERC a úpravy pro ERC CZ

10. Žalovaný požaduje, aby byly návrhy projektů ERC CZ a ERC SyG totožné a zároveň, že je „nutné upravit cíle tak, aby jich bylo reálně dosaženo v tomto období.“ (2 roky). Žalobce namítá, že došlo k porušení pravidel hodnotícího procesu podle zadávací dokumentace pro soutěž ERC CZ. Odborná část návrhu projektu podaného v rámci ERC CZ je věcně shodná s původním návrhem ERC SyG. Pokud by existoval rozpor mezi původní žádostí ERC SyG a předloženým popisem projektu, měl žalovaný specifikovat, které části projektu nejsou v souladu a v čem spočívá nedostatek věcné shody.
11. Žalobce návrh projektu podal v rámci ERC CZ ve stejné podobě jako původní návrh do systému ERC, s ohledem na nutné úpravy (délka trvání ERC CZ může být maximálně 2 roky v případě, že původní ERC projekt byl hodnocen v kategorii B), a splnil tak druhé podkritérium. Projekt splnil všechny formální požadavky stanovené ve Formuláři Z a Formuláři P3. Kompletní projektová dokumentace obsahovala všechny informace, které byly pro hodnotitele ERC dostatečné k postupu do další fáze hodnocení. Ve formulářích byla výzkumná témata i cíle projektu jednoznačně a srozumitelně vymezeny v souladu s požadavky zadávací dokumentace. Pokud odborný poradní orgán dospěl k závěru, že výzkumná témata nebyla identifikovatelná, pak lze mít za to, že nedošlo k jejich náležitému posouzení, nebo došlo k porušení zásady řádného správního řízení dle § 2 odst. 4 správního řádu. Zadávací dokumentace totiž nestanovila žádné další konkrétní požadavky na rozsah či míru podrobnosti popisu výzkumných témat nad rámec uvedených formulářů. Projekt

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

splnil první kritérium. Pokud omezená kapacita formulářů neumožnila podání návrhu v plném rozsahu, nemůže to být důvodem k nesplnění kritéria.

Synergické efekty – změna partnerské instituce

12. Žalobce v průběhu grantového řízení změnil v žádosti partnerskou instituci, přičemž hlavní řešitel projektu zůstal nezměněn. Žalovaný v odůvodnění nijak neprokázal, proč by nová instituce nebyla pro realizaci projektu dostačující. Změnou hostitelské instituce nebyla pozměněna náplň vědecké činnosti. V rámci projektu ERC CZ nebyl plánován nákup žádného vybavení a téměř 70 % nákladů tvoří náklady osobní. Předmětný výzkum nevyžadoval žádné specifické laboratorní zázemí či jinou specializovanou infrastrukturu.
13. Konstatování možných negativních dopadů změny nepostačuje k odůvodnění zamítavého rozhodnutí. Žalovaný neprokázal přímou souvislost mezi objektivní změnou instituce a údajným nedostatkem ve zmíněné synergii. Postup žalovaného je v rozporu se zásadou transparentnosti a náležitého odůvodnění správního rozhodnutí, neboť absentuje logické a věcně podložené vysvětlení, proč byla žádost vyřazena. Žalovaný neuvedl, v čem konkrétně nová instituce zaostává (nesplňuje požadavky původní instituce). Navíc je postup žalovaného v přímém rozporu s oficiálním doporučením žalovaného, poskytnutým uchazečům v grantové výzvě. Žalovaný přímo vyzval žadatele, aby v případě změny konsorcia dbali na přenesení projektu na český subjekt, což žalobce v dobré víře uskutečnil (a zachoval synergického řešitele).
14. Napadené rozhodnutím je překvapivé, je projevem zakázané libovůle a porušením čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“); k uvedenému odkázal na judikaturu Ústavního soud (IV. ÚS 150/01, Pl. ÚS 24/10 a Pl. ÚS 27/09).

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Vyzdvihl, že napadené rozhodnutí je věcně správné, zákonné a řádně odůvodněné. Postup před jeho vydáním odpovídá právním předpisům a požadavkům soudu a nemohlo být pro žalobce překvapivé.
16. První žalobní bod žalovaný neshledal důvodný. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je rozebrán procesní postup, jakým žalovaný ke svému rozhodnutí dospěl, a na základě jakých skutečností byl takový závěr učiněn. Mezi zjištěnými skutečnostmi a rozhodnutím existuje logická souvislost, která je založena na zákonné úpravě a pravidlech veřejné soutěže. Rovněž byly přímo či implicitně vypořádány podstatné námitky žalobce.
17. Napadené rozhodnutí vychází zejména z návrhu projektu podaného do veřejné soutěže, původního návrhu projektu předloženého do výzvy ERC, z hodnocení mezinárodních expertů a odborného panelu ERC a z hodnocení odborného poradního orgánu ERC CZ. Součástí odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou rozhodující skutečnosti, které měly vliv na jeho vydání. Napadené rozhodnutí reflektuje a vypořádává všechny námitky žalobce uvedené v původní žalobě.
18. Žalovaný poukázal na body 11 až 14 napadeného rozhodnutí a uvedl, že vyřazení návrhu projektu se neopírá o změnu instituce a s ní spojenou možnou změnu synergického efektu, byť změna v instituci může způsobit odlišnou synergii projektu. Vzhledem k tomu, že změna spolupracující instituce nebyla důvodem pro vyřazení návrhu projektu z veřejné soutěže, nemůže obstát námitka, že závěry ERC nebyly převzaty správně. Připomněl, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každý aspekt řešené věci. Pro ztotožnění se se závěry

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

odborného poradního orgánu nelze považovat napadené rozhodnutí za svévolné, nepřezkoumatelné a překvapivé. Závěrem k tomuto bodu žalovaný uvedl, že žalobce nemohl očekávat jiné posouzení věci a zdůraznil, že nevyužil práva vyjádřit se k podkladům napadeného rozhodnutí před jeho vydáním.

19. Ani druhý žalobní bod neshledal důvodný. Jedním ze základních kritérií veřejné soutěže bylo prokázání věcné shody návrhu projektu s původním návrhem ERC. Odborný poradní orgán ERC CZ při posuzování této shody vycházel z porovnání obou návrhů, a dospěl k závěru, že věcná shoda není dostatečně doložena, a to zejména z důvodu nedostatečného a nekvalitního popisu projektu. K uvedenému odkázal na body 4 až 7 napadeného rozhodnutí.
20. Součástí požadavku na shodu s projektem ERC bylo i přizpůsobení časovému rámci možné poskytované podpory. Zcela logicky nelze za 2 roky dosáhnout stejných výsledků, které byly předpokládány za 6 let. Návrh projektu byl vyřazen z veřejné soutěže z důvodu nedostatečné specifikace cílů, ze kterých nebylo možné dovodit, že návrh projektu odpovídá dílčí dvouleté realizaci původně šestiletého projektu. S poukazem na Formulář P 3 uvedl, že z obecně formulovaného cíle v něm uvedeném, není možné posoudit, jaká část původního projektu přihlášeného do ERC by měla být v rámci projektu ERC CZ realizována a zda vykazuje synergické efekty. Pokud není specifikováno, jaká část projektu ERC má být realizována a co má být výstupem projektu ERC CZ, není možné posoudit, zda se v případě návrhu projektu ERC CZ jednalo o shodný projekt s projektem ERC, nebo pouze o projekt s obdobným cílem. Specifikace měla být vyjádřena konkretizací cíle, což se nestalo. Je na žalobci, aby návrh projektu zpracoval tak, aby jednoznačně prokázal splnění všech podmínek soutěže, včetně věcné shody s původním návrhem ERC.
21. V případě, že žalobce změnil partnerskou instituci, měl přesvědčivě doložit, že tato změna nemá negativní dopad na kvalitu a synergii projektu. Požadavek, aby takové skutečnosti dokazoval žalovaný, je nelogický a odporuje zásadám soutěžního řízení.
22. Hodnocení projektů odborným poradním orgánem je standardním postupem podle zákona o podpoře výzkumu a vývoje, který umožňuje větší odbornost a objektivitu posuzování. S výsledkem byl žalobce seznámen v původním řízení, a opětovně při novém projednání v rámci zaslání podkladů podle § 36 odst. 3 správního řádu, a proto nelze napadené rozhodnutí a jeho důvody považovat za pro žalobce netransparentní.
23. Žalovaný závěrem zdůraznil, že podpora poskytována v rámci programu ERC CZ je účelovou podporou ve smyslu § 3 odst. 2 a § 4 odst. 1 zákona o podpoře výzkumu a vývoje. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2008, č. j. 1 Afs 80/2008-104 uzavřel, že účelová podpora podle zákona o podpoře výzkumu a vývoje je tak stejně jako dotace podle rozpočtových pravidel vnímána jako dobrodíní ze strany státu a není na ní právní nárok.

IV. Posouzení věci soudem

24. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
25. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

26. Podle § 7 odst. 4 zákona o podpoře výzkumu a vývoje poskytně účelovou podporu poskytovatel po provedení veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích podle tohoto zákona nebo na základě zadání veřejné zakázky podle zákona o zadávání veřejných zakázek, s výjimkou případů podle odstavců 5 a 6 a těch projektů, kde výběr projektů proběhl na mezinárodní úrovni.
27. Podle § 17 odst. 5 zákona o podpoře výzkumu a vývoje návrh projektu je žádostí uchazeče o poskytnutí účelové podpory formou dotace nebo formou zvýšení výdajů organizační složky státu nebo územního samosprávného celku nebo organizační jednotky ministerstva, zabývající se výzkumem a vývojem, podle rozpočtových pravidel.
28. Podle § 21 odst. 3 zákona o podpoře výzkumu a vývoje návrh projektu doručený v rozporu s podmínkami podle odstavce 2 nesmí být přijat do veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích a hodnocen podle odstavců 4 až 8 a odstavce 10. O přijetí nebo nepřijetí návrhu projektu do veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích rozhodne poskytovatel.
29. Podle § 21 odst. 4 zákona o podpoře výzkumu a vývoje pro hodnocení návrhů projektů přijatých do veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích ustaví poskytovatel odborný poradní orgán. Seznam členů odborného poradního orgánu poskytovatel zveřejní současně s vyhlášením výsledků veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích. Způsob nakládání s údaji obsaženými v návrzích projektů a další pravidla jeho činnosti upraví poskytovatel vnitřním předpisem, který zveřejní současně s vyhlášením při vyhlášení veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích. Ustanovení odstavce 1 věty třetí o nepodjatosti se pro členy odborného poradního orgánu použije obdobně.
30. Podle § 21 odst. 5 zákona o podpoře výzkumu a vývoje poskytovatel je povinen zajistit ke každému návrhu projektu nejméně 2 posudky oponentů jako podklad pro hodnocení návrhu projektu odborným poradním orgánem s výjimkou případu, kdy na základě zdůvodněného doporučení odborného poradního orgánu rozhodne, že návrh projektu nebude ze zásadních důvodů dále hodnocen a bude vyřazen z veřejné soutěže ve výzkumu a vývoji. Ustanovení odstavce 1 věty třetí o nepodjatosti se pro oponenty použije obdobně. Za způsob nakládání s údaji obsaženými v návrzích projektů odpovídá poskytovatel. (podtržení doplněno soudem)
31. Podle § 21 odst. 7 zákona o podpoře výzkumu a vývoje protokoly o hodnocení návrhů projektů a výsledný návrh pořadí všech návrhů projektů ve veřejné soutěži ve výzkumu, vývoji a inovacích předloží odborný poradní orgán poskytovateli, který je povinen rozhodnout o výběru návrhů projektů a zveřejnit výsledky veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích ve vyhlášené hodnotící lhůtě. Poskytovatel může rozhodnout v rozporu s doporučením odborného poradního orgánu, pokud písemně zdůvodní toto rozhodnutí a jeho zdůvodnění v protokolu a zveřejní své rozhodnutí a jeho zdůvodnění na svých webových stránkách. Poskytovatel umožní uchazeči se seznámit s výsledkem hodnocení jeho návrhu projektu ve veřejné soutěži ve výzkumu, vývoji a inovacích, včetně zdůvodnění a poskytnutí oponentních posudků k jeho projektu bez uvedení osobních údajů oponentů.
32. Podle § 21 odst. 11 zákona o podpoře výzkumu a vývoje se na rozhodování podle odstavců 3 a 7 nevztahuje správní řád.
33. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
34. Soud považuje za vhodné předeslat, že i v režimu zákona o podpoře výzkumu a vývoje platí východisko, dle kterého na získání dotace není právní nárok, neboť žádné základní právo na dotaci nebo veřejnou zakázku nelze dovodit ani z Listiny základních práv a svobod (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 4/17). Soudní přezkum rozhodnutí, která

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

se týkají nepřidělení dotace, je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práva a rovné zacházení se všemi žadateli za podmínek stanovených obecným způsobem. Řádný proces je pak určen právními předpisy, dokumenty, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, případně základními procesními zásadami (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015 č. j. 9 Ads 83/2014-46). Specifika právní úpravy upravující postup při poskytování podpory dle zákona o podpoře výzkumu a vývoje přehledně vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 4. 2025, č. j. 10 As 29/2025-34, přičemž soud se s jeho závěry ztotožňuje. Přes vyloučení působnosti správního řádu se nadále použijí základní zásady činnosti správních orgánů. Zákon však mezi základní zásady neřadí požadavky na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí, například co do jeho délky či podrobnosti. Zákonodárce vytvořil zvláštní způsob rozhodování o podpoře, podle nějž:

„- Odborný poradní orgán objektivně a nezájatě hodnotí projekty podle vyhlášených pravidel a kritérií veřejné soutěže s přihlédnutím k posudku oponentů.

- Poskytovatel má povinnost na základě podkladů odborného poradního orgánu rozhodnout o výběru návrhů a zveřejnit výsledek.

- Povinnost rozhodnutí písemně odůvodnit má poskytovatel pouze v případě, že se odchýlí od názoru odborného poradního orgánu.

- Poskytovatel musí v každém případě uchazečům zpřístupnit hodnocení jejich projektu včetně zdůvodnění a poskytnutí oponentních posudků.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2025, č. j. 10 As 29/2025-34, bod 12).

35. Odůvodnění postupu správního orgánu podle zákona o podpoře výzkumu a vývoje se tedy odchyluje od obecné úpravy odůvodnění správních rozhodnutí. Zákon konstruuje zvláštní způsob odůvodnění, jenž spočívá v tom, že adresát rozhodnutí se dozvídá důvody, proč nebude jeho projekt podpořen, nejen z rozhodnutí samotného, ale i z dalších podkladů, jako je protokol z hodnocení projektu odborným poradním orgánem, přehled výsledků veřejné soutěže nebo posudek oponenta. Jelikož se důvody rozhodnutí tříští do více dokumentů, odůvodnění samotného rozhodnutí neposkytuje podrobné důvody rozhodnutí, které jeho adresát nalezne v jiných zveřejněných podkladech (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2025, č. j. 6 A 84/2024-41, bod 26). S ohledem na skutečnost, že pořadí projektů se bude odvíjet především od odborného hodnocení poradním orgánem, se uchazeč dozví odůvodnění primárně z odborných podkladů, z nichž při rozhodování vychází také poskytovatel. Odůvodnění ve formě zpřístupnění odborných podkladů je nedostačující, pokud poskytovatel rozhodne odlišně od doporučení odborného orgánu. Jinak postačí, aby odůvodnění plynulo z hodnotící dokumentace jako celku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2025, č. j. 10 As 29/2025-34, body 13 a 14). Tento závěr ostatně plyne také z § 21 odst. 7 zákona o podpoře výzkumu a vývoje, který ukládá poskytovateli písemně zdůvodnit své rozhodnutí toliko pokud se odchýlil od doporučení odborného poradního orgánu. Soud dále poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž při absenci nároku na podporu je zcela dostačující, pokud žalovaný konstatoval, že mu na podporu projektu nezbyly finanční prostředky, byť byl odborným poradním orgánem doporučen k podpoře (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2025, č. j. 10 As 29/2025-34, bod 16).
36. Zároveň však také platí, že i sám soud je při posouzení nyní uplatňovaných námitek vázán právním názorem, který vyslovil ve svém zrušujícím rozsudku. Jak uzavřel Nejvyšší správní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

soud v rozsudku ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 2/2007-119, „[ž]aloba proti „novému“ rozhodnutí bude tedy ve většině případů přípustná jen co do námitky, že správní orgán nerespektoval právní názor vyslovený soudem. Vedle toho jsou ovšem přípustné i námitky, že v řízení po zrušení správního rozhodnutí soudem a novým správním rozhodnutím došlo k „novému“ porušení zákona, tj. k porušení, ke kterému v původním správním řízení nedošlo, případně mohou být namítány i vady „původního řízení“, které se však projeví až v nezákonnosti nového správního řízení nebo které byly podstatné až po zrušení nového rozhodnutí. Třeba dodat i to, že žalobce může úspěšně v nové žalobě uvést znovu i ty žalobní důvody, které nevedly ke zrušení původního správního rozhodnutí jen proto, že soud zrušil napadené rozhodnutí z jiných důvodů, aniž by se těmito žalobními důvody zabýval (např. se ve zrušujícím rozsudku nezabýval namítanou neúplností dokazování, neboť správní rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, apod.). Naopak nemohou být úspěšné, až na některé výjimky, žalobní body, které mohly být uplatněny v zákonné lhůtě již v původní žalobě. Stejně tak nemohou obstát důvody, které byly sice uvedeny již v první žalobě, ale nebyly krajským soudem posouzeny jako opodstatněné“.

37. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v recentním usnesení ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021–50, v tomto směru přehledně shrnul, že „judikatura Nejvyššího správního soudu vychází z principu, že právní názor je v konkrétní věci kasačně závazný nejen pro ten orgán, jehož rozhodnutí bylo zrušeno, ale rovněž pro orgán, který zrušující rozhodnutí vydal. Právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený při zrušení rozhodnutí krajského soudu tak zavazuje nejen krajský soud, ale i Nejvyšší správní soud samotný; o překonání kasačně závazného právního názoru přitom nelze usilovat ani předložením věci rozšířenému senátu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). To platí dokonce i tehdy, pokud lze daný názor pokládat za judikaturní exces (výše citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2018-50, bod 33). Rovněž ve vztahu ke kasační závaznosti právního názoru krajského soudu lze vysledovat obdobné principy. Nerespektování závazného právního názoru krajského soudu má totiž podle ustálené judikatury za následek zrušení nového rozhodnutí správního orgánu bez dalšího (rozsudek ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb. NSS; z poslední doby např. rozsudek ze dne 18. 6. 2020, č. j. 2 Afs 282/2018-41, bod 31; rozsudek ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 Afs 177/2020-48, bod 35). V řízení o žalobě proti novému rozhodnutí správního orgánu se u těch otázek, který byly krajským soudem zodpovězeny při zrušení původního rozhodnutí, přezkoumává pouze to, zda správní orgán postupoval v souladu se závazným právním názorem krajského soudu; ohledně takto vyřešených otázek totiž již „[n]ení prostor pro polemiku“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 12. 2020, č. j. 1 As 312/2020-39, bod 32; obdobně např. rozsudek ze dne 1. 9. 2010, č. j. 3 As 9/2010-73). Ostatně ani Nejvyšší správní soud nemůže přehodnocovat závazný právní názor vyslovený v prvním zrušujícím rozsudku krajského soudu, pokud proti němu správní orgán nepodal kasační stížnost, ač mohl, a proti jeho závěrům brojí až v kasační stížnosti podané proti dalšímu rozsudku krajského soudu (rozsudky ze dne 10. 3. 2016, č. j. 7 Afs 333/2015-47; ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9As 201/2015-34, body 22–24; z poslední doby např. výše citovaný rozsudek č. j. 2 Afs 282/2018-41, bod 33). Tím není dotčena možnost žalobce brojit proti závaznému právnímu názoru vyslovenému ve zrušujícím rozsudku krajského soudu při soudním přezkumu nového rozhodnutí správního orgánu. V takových případech není vyloučena možnost v kasačním řízení přezkoumat právní názor krajského soudu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012-41, č. 3321/2016 Sb. NSS, bod 47)“. V bodech 42 a 43 předmětného usnesení pak rozšířený senát kasačního soudu uzavřel, že „[a]čkoliv by se mohlo zdát, že kasační závaznost právního názoru se uplatňuje pouze v soudním řízení, v němž došlo k jeho vyslovení, vylučuje takovou možnost přímo právní úprava. Skončí-li řízení před správními soudy zrušením

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí správního orgánu, jemuž je věc vrácena k dalšímu řízení, spolu s koncem soudního řízení nemůže zanikat i kasační závaznost právního názoru Nejvyššího správního soudu či krajského soudu. (...) Je-li správní orgán při vydávání nového rozhodnutí kasačně vázán právním názorem správních soudů vyslovených při zrušení původního rozhodnutí, musí se kasační závaznost uplatnit i ve vztahu ke správním soudům při přezkumu nového rozhodnutí. Kdyby totiž právní úprava na jednu stranu vyžadovala, aby se správní orgán řídil v novém rozhodnutí právním názorem správních soudů, avšak současně soudům umožňovala jejich právní názor při přezkumu nového rozhodnutí správního orgánu libovolně měnit, byla by tím narušena právní jistota účastníků řízení i efektivita správního soudnictví. Možný by totiž byl potenciálně nekonečný „ping pong“ mezi správním orgánem a správními soudy, založený na neustáleném přehodnocování již jednou posouzených otázek. Takový stav by však byl krajně nežádoucí“ (zvýraznění doplněno soudem). Rozšířený senát kasačního soudu tedy vychází z toho, že kasační závaznost je třeba vztahovat i na následné řízení o žalobě proti novému rozhodnutí správního orgánu s tím, že tento závěr odpovídá dřívější judikatuře Nejvyššího správního soudu, podle níž jsou krajské soudy také samy vázány svým názorem vysloveným v předchozím zrušujícím rozsudku (viz bod 44 předmětného usnesení). Poukazuje přitom na možnosti změny závazného právního názoru ke kasační stížnosti účastníka, který proti předchozímu rozhodnutí krajského soudu nemohl brojit kasační stížností.

38. V rozsudku ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25, publ. pod č. 442/2005 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*právní názor soudu nelze ponížovat na pouhou „námitku“ [...], o níž by správnímu orgánu bylo v dalším řízení umožněno uvážit, tj. kterou by žalovaný mohl i odmítnout, ale je třeba na něj nahlížet jako na pravidlo, jež je určujícím pro další kroky správního orgánu i pro úvahy, o něž bude správní orgán opírat závěrečné hodnocení zjištěných skutkových okolností. Prolomení povinnosti správního orgánu být vázán právním názorem soudu přichází v úvahu výjimečně, a to pouze tehdy, pokud v průběhu dalšího správního řízení po zrušení rozhodnutí správního orgánu byla učiněna nová skutková zjištění nebo pokud došlo ke změně právní úpravy, podle níž má být věc posuzována“* (obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2004, č. j. 2 Ads 16/2003-56, publ. pod č. 352/2004 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud připustil, aby se správní orgán závazným právním názorem neřídil také tehdy, pokud byl tento právní názor v mezidobí (ke dni nového rozhodování žalovaného správního orgánu) překonán judikaturou vysokých soudů, již by musel respektovat i každý senát Nejvyššího správního soudu a pochopitelně rovněž krajské soudy (tj. rozšířeného senátu, Ústavního soudu nebo Soudního dvora – viz rozsudek ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 31/2016-36).
39. Ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. tak zavazuje správní orgán respektovat v dalším řízení závazný právní názor soudu, pokud nepůjde o některou z výše zmíněných výjimek. Správní orgán má možnost proti zrušujícímu rozsudku krajského soudu podat kasační stížnost za tím účelem, aby Nejvyšší správní soud takový právní názor popřel či korigoval. Pokud tak neučiní a zároveň se závazným právním názorem neřídí, není důvod pro posuzování žalobních námitek týkajících se otázky, která již byla krajským soudem řešena, protože nerespektování právního názoru soudu je dostačujícím důvodem pro zrušení napadeného správního rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2016, č. j. 7 Afs 333/2015-47, ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 As 38/2018-33, či ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 201/2015-34).
40. Právě uvedená východiska mají pro účely nyní posuzované věci následující konkrétní implikace. Předně je třeba uvést, že patnáctý senát je přísně vázán závěry vyslovenými

čtrnáctým senátem soudu v odůvodnění zrušujícího rozsudku, a to především v otázce přezkoumatelnosti rozhodnutí a nároků na něj kladených. Patnáctý senát tedy není se zřetelem ke shora připomenutým závěrům rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu oprávněn se od závěrů vyslovených čtrnáctým senátem jakkoli odchýlovat, revidovat je či je jakkoli přehodnocovat. I pokud by se tedy se závěry čtrnáctého senátu jako takovými, popř. i některými z nich, neztotožňoval, brání mu výše připomenuté principy v tom, aby svým právním názorem závěry čtrnáctého senátu korigoval či dokonce zcela nahradil.

41. Čtrnáctý senát ve svém zrušujícím rozsudku žalovaného mimo jiné zavázal k tomu, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, na základě jakých konkrétních skutkových okolností dospěl žalovaný k vyřčeným závěrům, a jaké konkrétní úvahy vedly žalovaného k vyřazení žalobce z veřejné soutěže ve výzkumu. Ve zrušujícím rozsudku soud zdůraznil, že by rozhodnutí měl žalovaný odůvodnit v takovém rozsahu, aby žalobce bez zbytečných pochybností seznal skutečné věcné důvody, pro které žalovaný vyřadil projekt z veřejné soutěže ve výzkumu, a aby se případně mohl proti tomuto rozhodnutí a důvodům v něm uvedeným bránit žalobou ve správním soudnictví. Současně se soud vyjádřil i k tomu, že žalovaný by v další praxi měl dbát na minimální úroveň podkladů rozhodnutí, zejména by měl apelovat na odborný poradní orgán, aby v rámci soutěže pregnantněji hodnotil projekty. Soud žalovaného ve svém zrušujícím rozsudku zavázal dále mimo jiné k tomu, aby v odůvodnění rozhodnutí uvedl nezbytná skutková zjištění a konkrétní úvahy, kterými propojí skutkové a právní závěry svého rozhodnutí, s tím, že by neměl opomenout aspekty, které žalobce zpochybnil v žalobě ve věci vedené pod sp. zn. 14 A 137/2023. K uvedenému soud v podrobnostech odkazuje zejména na body 26 až 27, 29, 36, 47, 49 až 53 odůvodnění zrušujícího rozsudku. Vzhledem k tomu, že žalovaný proti zrušujícímu rozsudku nepodal kasační stížnost a nenastala ani jiná z výjimek řešených v judikatuře Nejvyššího správního soudu, bylo povinností žalovaného respektovat závěr soudu ve zrušujícím rozsudku.
42. V daném případě sice žalovaný po vydání zrušujícího rozsudku v intencích závazného právního názoru soudu vyzval žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu, do svého rozhodnutí vtělil odůvodnění, v němž zohlednil argumentaci, kterou žalobce vznesl v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 14 A 137/2023, avšak přesto napadené rozhodnutí nenaplnňuje požadavky závazného právního názoru, které soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku.
43. Jak už soud výše uvedl, podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu má nerespektování závazného právního názoru vysloveného správním soudem ve zrušujícím rozsudku za následek zrušení nového rozhodnutí správního úřadu pro nezákonnost bez dalšího (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, publ. pod č. 73/2004 Sb. NSS či ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25). Soud z výše uvedeného důvodu považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaný závazný právní názor vyslovený soudem ve zrušujícím rozsudku plně nerespektoval. Žalovaný byl povinen ve věci znovu rozhodnout tak, aby bylo rozhodnutí zcela přezkoumatelné v intencích zrušujícího rozsudku čtrnáctého senátu. Byť odůvodnění napadeného rozhodnutí čítá celkem 16 odstavců, je třeba zdůraznit, že vlastnímu odůvodnění je věnováno pouze pár odstavců, které jsou do jisté míry citací ze správního spisu bez jakékoli přidané úvahy či právního hodnocení. Jakkoli odůvodnění napadeného rozhodnutí nabízí základní představu o tom, jaké důvody vedly žalovaného k vyloučení žalobcova projektu, nemůže však obstát ve světle zrušujícího rozsudku. Z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jaké konkrétní úvahy a na základě jakých konkrétních skutkových okolností vedly žalovaného k vyřazení žalobce z veřejné soutěže ve výzkumu. Žalovaný v napadeném

rozhodnutí nesystematicky rekapituluje dosavadní průběh řízení, do toho se okrajově vypořádává s dílčími námitkami, v zásadě však pouze tak, že cituje části správního spisu, aniž by vytvořil jednotnou, jasnou a ucelenou argumentaci, jež by vyvracela námitky, které žalobce uplatnil již v předcházejícím řízení, resp. by byla v intencích závazného právního názoru obsaženého ve zrušujícím rozsudku.

44. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí opírá převážně o protokol o hodnocení návrhu projektu, který vypracoval odborný poradní orgán. Ten obsahuje pouze stručné odůvodnění s negativním závěrem u prvního kritéria (shoda předmětu podpory v návrhu projektu ERC CZ s předmětem projektu hodnoceným ERC). K tomu protokol přibližuje, že „*popis projektu je nedostatečný a neodpovídá s výjimkou obecných formulací výzkumného zaměření původnímu ERC SyG návrhu. Tyto skutečnosti znamenají, že projekt nesplňuje podmínky soutěže*“. V doplňující poznámce pak uvádí, že „*projekt neprošel do závěrečného kroku hodnocení. Vyjádření panelu k synergickému charakteru projektu je jednoznačně negativní*“. Odborný poradní orgán nedoporučil realizovat návrh projektu v rámci programu. Tento závěr soud spolu s obsahem správního spisu již v předcházejícím řízení sám o sobě považoval za nedostatečný. Žalovaný sice formálně doplnil odůvodnění, avšak ani z jeho znění není zřejmé, jakým způsobem dospěl k vyřčenému závěru. Odůvodnění proto nesplňuje požadavky řádného odůvodnění rozhodnutí tak, jak žalovanému bylo uloženo zrušujícím rozsudkem.

Shoda s původním ERC a úpravy pro ERC CZ

45. Jak již soud konstatoval shora, žalovaný ve svém odůvodnění nesystematicky přechází z narativní části k pokusu o řádné odůvodnění svého rozhodnutí. Stěžejní odůvodnění shrnul v bodě 5, kde uvedl: „*Zatímco v projektu ERC jsou formou Work Packages podrobně popsány předmět a cíle řešení, které měly být předmětem podpory 6letého ERC projektu, v návrhu 2letého ERC CZ projektu se uchazeč omezil pouze na obecné konstatování, že globálním cílem projektu je „realizace projektu tzv. „hraničního výzkumu“ (tj. projektů posunujících poznání bez ohledu na tradiční členění), který uspěl v obou kolech hodnocení prováděném odbornými panely Evropské rady pro výzkum (ERC) v rámci aktivity „Horizon“, za finanční podpory z účelových prostředků státního rozpočtu ČR. a že „cílem projektu je vývoj nové generace architektur pro automatické uvažování, které budou kombinovat strojové učení, deduktivní odvozování a automatickou tvorbu domněnek, a vzájemně je zesilovat ve zpětnovazebních smyčkách. Projekt bude vyvíjet metody vhodné pro řízení automatického odvozování, dekompozici těžkých problémů, formalizaci matematiky, a učení se analogií a navrhování domněnek.*“ *Takto obecně vymezený cíl řešení neumožnil odbornému poradnímu orgánu identifikovat, které konkrétní cíle (výzkumná témata) původního ERC projektu mají být realizovány v projektu ERC CZ a zda vykazují synergické efekty, které jsou pro projekty podané v rámci výzvy Synergy Grants esenciální. Vzhledem k délce řešení a velikosti rozpočtu projektu ERC a projektu ERC CZ nelze předpokládat, že v rámci projektu ERC CZ bude původní ERC projekt realizován v plném rozsahu. O potřebě nastavit u 2letých projektů ERC CZ cíle řešení tak, aby byly reálně dosažitelné v daném čase a v meritu řešení se neodklonily od původního návrhu ERC projektu byli všichni uchazeči informováni na semináři, který se konal 30. března 2023 (za účasti zástupce uchazeče), i prostřednictvím webových stránek ministerstva* <https://msmt.gov.cz/vyzkum-a-vyvoj-2/7-verejna-soutez-ve-vyzkumu-experimentalnim-vyvoji-a>“*.* Žalovaný tedy v napadeném rozhodnutí připomenul předměty jednotlivých projektů, vlastní úvahu a právní závěr však shrnul pouze do pár vět, které jen o něco málo rozvíjejí již velmi strohé hodnocení návrhu projektu v protokolu odborného

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

poradního orgánu (viz bod 8 napadeného rozhodnutí). Hlavní argument vyřazení projektu tkví v nedostatečném popisu projektu, který dle žalovaného neodpovídá s výjimkou obecných formulací výzkumného zaměření původnímu ERC SyG. Respektive, obecně vymezený cíl projektu neumožnil odbornému poradnímu orgánu posoudit, zda projekt ERC CZ odpovídá původnímu ERC SyG projektu a zda vykazuje synergické efekty. Žalovaný však v tomto ohledu opomněl zohlednit, zda odborná část návrhu projektu podaného v rámci ERC CZ je věcně shodná s původním návrhem ERC SyG. Nadto je třeba zdůraznit, že textová pole ve formuláři byla omezena na 5 řádků“.

46. Žalovaný si rovněž ve svém rozhodnutí do jisté míry protirečí. Na jednu stranu požaduje, aby se řešení neodklonila od původního návrhu ERC projektu (potřeba nastavit u 2letých projektů ERC CZ cíle řešení tak, aby byly reálně dosažitelné v daném čase a v meritu řešení se neodklonily od původního návrhu ERC projektu), na druhou stranu však operuje s původní délkou řešení (6 let), kdy s ohledem na ní a na velikost rozpočtu projektu ERC a projektu ERC CZ nakonec uzavřel, že nelze předpokládat, že v rámci projektu ERC CZ bude původní ERC projekt realizován v plném rozsahu. A to vše za situace, kdy tvrdí, že *„popis projektu je nedostatečný a neodpovídá s výjimkou obecných formulací výzkumného zaměření původnímu ERC SyG návrhu.“* Jinak řečeno, není-li dle žalovaného popis projektu dostatečný, není soudu zřejmé, z jakých konkrétních skutkových zjištění vyvozuje předpoklad, že původní ERC projekt nebude realizován v plném rozsahu.

Synergické efekty – změna partnerské instituce

47. I v tomto směru není napadené rozhodnutí řádně odůvodněno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejdříve v bodě 6 obecně konstatuje, že *„při posuzování shody předmětu podpory v návrhu projektu ERC CZ s předmětem projektu ERC odborný poradní orgán přihlížel i ke skutečnosti, že návrh projektu ERC byl předložen uchazečem a Universität Innsbruck, v projektu ERC CZ měla být předmětem podpory spolupráce uchazeče se subjektem International Neurodegenerative Disorders Research Center, zapsaný ústav (dále jen „INDRC“).“* V bodě 14 svého odůvodnění (v reakci na žalobní námítky) pak mimo jiné konstatoval, že *„změna instituce nemůže ovlivnit odbornost řešitelů, může však ovlivnit realizovatelnost projektu, resp. rizika realizace projektu“*. Soudu v první řadě není zřejmé, jaký závěr žalovaný ohledně změny partnerské instituce zastává, a to i s přihlédnutím k tomu, že realizovatelnost projektu je nikoli druhým, ale dokonce až třetím hodnotícím kritériem [viz bod 3 napadeného rozhodnutí]. Žalovaný se tedy bez jakékoliv bližší souvislosti vyjadřuje ke třetímu kritériu [Kritérium 3: realizovatelnost projektu. Posuzuje se zejména zajištění podmínek pro řešení ERC projektu ze strany uchazeče, včetně zajištění výzkumných a provozních kapacit, zahrnujících jak vyčlenění potřebných prostor a zařízení, tak i personálu; dále rizikovost řešení projektu za podmínek deklarovaných v návrhu projektu uchazečem, finanční zajištění projektu, způsobilost nákladů a relevance požadované výše podpory (max. 4 body).], aniž by postavil na jisto, zda i tyto nedostatky měly vliv na závěr učiněný v napadeném rozhodnutí, i když žalobce neprošel prvním (vylučovacím) kritériem. Napadené rozhodnutí tedy postrádá konsistentní úvahu o tom, zda uvedené námítky (a případně žalovaným shledané nedostatky) jsou vůbec relevantní ve světle negativního posouzení prvního kritéria. Soud připouští, že pokud by se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval i jinými kritérii, ačkoliv by to bylo nadbytečné, nemělo by to vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, nicméně situace v dané věci je odlišná. Pokud projekt neprošel prvním kritériem, soudu není zřejmé, proč žalovaný hodnotil synergický charakter. Vzhledem k tomu, že odůvodnění prvního kritéria není z pohledu závazného právního názoru soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dostatečné, nelze tak postavit na jisto, zda případné námitky žalobce jsou (ne)důvodné a současně, zda se těmito otázkami žalovaný v rámci posuzování projektu zabýval již nadbytečně. Soud se tedy ztotožňuje s argumentací žalobce, že žalovaný převzal pouze část hodnocení od mezinárodního odborného panelu ERC, kterou navíc nepřipadně a zcela nesystematicky uvedl v hodnocení prvního kritéria.

48. Soud proto z výše uvedeného není jasné, z jakých důvodů byl projekt žalobce nakonec vyřazen a jaká kritéria byla ve skutečnosti zkoumána. Pokud by projekt neprošel prvním (vylučovacím) kritériem, nebylo třeba zkoumat další kritéria. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jen částečně, leč stále nepřezkoumatelně, rozvinul závěr uvedený v protokolu odborného poradního orgánu, přesto popsal nesplnění jednotlivých kritérií, ačkoli z protokolu odborného poradního orgánu plyne pouze obecný a stručný závěr o nesplnění prvního kritéria.
49. Z výše uvedeného lze shrnout, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých konkrétních důvodů byl projekt žalobce vyřazen.
50. Na závěr soud pouze dodává, že pokud je k hodnocení projektů zřízen poradní orgán, nemá to žádný vliv na skutečnost, že napadené rozhodnutí vydává žalovaný, neboť ten je zodpovědný za to, aby napadené rozhodnutí splňovalo kritéria a náležitosti, které soud vyslovil ve svém zrušujícím rozsudku.

V. Závěr a náklady řízení

51. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku a tomto rozsudku, je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvede nezbytná skutková zjištění a konkrétní úvahy, kterými propojí skutkové a právní závěry rozhodnutí.
52. Druhý výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení, která spočívá v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Žalobce nebyl v řízení zastoupen a žádné náklady v souvislosti s podáním žaloby ani nevyčísлил. Celková výše nákladů tedy činí 3 000 Kč, které je žalovaný v přiměřené lhůtě povinen uhradit žalobci.
53. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce a žalovaný se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřili (jejich souhlas s projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady pro rozhodnutí jsou totiž součástí správního spisu, z něhož soud obligatorně vycházel. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných

náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2026

Mgr. Věra Jachurová v.r.
soudce